

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1972 / 2515

ถ้าท่านต้องการสันติภาพ จงสร้างคามยุติธรรม

มนุษย์ผู้ใช้ความคิด

มนุษย์ผู้ลงมือปฏิบัติ

มนุษย์ทั้งมวลที่ดำรงอยู่ในปี 1972

จงน้อมรับอีกสักครั้ง

ซึ่งการเชื่อเชิญให้เฉลิมฉลอง

วันสันติสากล

ข้าพเจ้าขอยกเรื่องสันติภาพขึ้นมาไตร่ตรองอีกวาระหนึ่ง เนื่องจากสันติภาพนี้เอง ทำให้เกิดแนวความคิดอันสูงส่ง ในเรื่องความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้า ความมีระเบียบวินัย และความเป็นพี่น้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ความคิดในเรื่องสันติภาพยังคงเป็นและจะต้องเป็นความคิดหลักในภารกิจทั้งปวงของมนุษย์ และจะยิ่งกลายเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนในทุกสถานที่และทุกเวลา หากเกิดความคิดหรือการกระทำในทางตรงกันข้ามขึ้น ความคิดเรื่องสันติภาพนั้นสำคัญและจำเป็นยิ่ง ทั้งยังให้แรงบันดาลใจอีกด้วย ความคิดเรื่องสันติภาพช่วยให้ความปรารถนา ความบากบั่น และความหวังของมนุษย์ดำเนินไปในทิศทางเดียวกันด้วย ธรรมชาติของสันติภาพเช่นนี้เองได้กลายเป็นเป้าหมาย เป็นพื้นฐาน และเป็นหลักชัยของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมส่วนบุคคลหรือกิจกรรมส่วนรวม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสำคัญอย่างยิ่งยวดที่จะต้องมีความคิดอันถูกต้องในเรื่องสันติภาพ และปลดปล่อยความเท็จซึ่งห้อมล้อมและทำให้สันติภาพบิดเบือนไป ข้าพเจ้าขอกล่าวเรื่องนี้ต่อเยาวชนคนหนุ่มสาวก่อนเป็นลำดับแรก สันติภาพไม่ใช่สภาพของชีวิตที่หยุดนิ่ง ที่ซึ่งเราจะสามารถพบความสมบูรณ์พร้อมและความตายได้ในเวลาเดียวกัน ชีวิตคือการเคลื่อนไหว การเติบโต การทำงาน ความพยายาม และได้ชัยชนะ สันติภาพเป็นเช่นนี้หรือ? ใช่แล้ว เมื่อสันติภาพคือความดีสูงสุดของมนุษย์ในทุกขณะที่เขาดำเนินชีวิตผ่านวันเวลาไป ความดีนี้ไม่มีวันที่

จะบรรลุได้จนสมบูรณ์ในตัวเอง แต่เป็นความดีที่เกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอและไม่รู้จักสิ้นสุด ดังนั้น
สันติภาพก็คือความคิดหลักที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดความกระตือรือร้นอย่างสูงสุด

แต่ที่กล่าวดังนี้ไม่ได้หมายความว่าสันติภาพไปด้วยกันได้กับการใช้กำลังบังคับ ข้าพเจ้ากล่าว
ดังนี้เฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งต้องมีความรับผิดชอบ ทั้งนี้ เนื่องจากมันเป็นความ
สนใจและหน้าที่โดยตรงของคนเหล่านี้ที่จะสอดคล้องดูแลว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ
ในสังคมนั้นเป็นไปโดยปกติ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน บริษัท ชุมชน ชนชั้นต่างๆ ในสังคม
เมือง หรือรัฐ คนในตำแหน่งเหล่านี้มักถูกล่อลวงอยู่เสมอให้ใช้กำลังบังคับเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์
ที่เป็นปกติเพื่อสร้างภาพของสันติภาพขึ้นในสังคม แต่สภาพการดำเนินชีวิตที่คลุมเครือแฝงด้วย
ความทารุณและการทุจริตย่อมกระทบต่อจิตวิญญาณของคนในสังคม ชีวิตที่เสแสร้งเป็นสภาพที่
บางครั้งเกิดจากชัยชนะอันไร้เกียรติ หรือบางครั้งเกิดจากการกดขี่อันไร้เหตุผล การบังคับ
ปราบปราม หรือการสร้างดุลยภาพจากอำนาจของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งดูจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น
ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามนี้กำลังรอให้ความรุนแรงปะทุขึ้น ซึ่งทำลายล้างทุกรูปแบบ สิ่งเหล่านี้แสดง
ให้เห็นสันติภาพอันเป็นเท็จ ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นโดยกำลังอำนาจที่อยู่เหนือกว่า

สันติภาพไม่ใช่สิ่งลวงตา (เทียบ ยบ 15:21) สันติภาพไม่ใช่คำโกหก (เทียบ ยรม 6:14)
สันติภาพยอมไม่โหดเหี้ยม ใช้อำนาจ หรือกดขี่ และสันติภาพยอมไม่ใช่ความรุนแรง อย่างน้อย
ความรุนแรงก็ไม่อาจเอื้อมที่จะเทียบตัวเองกับสภาพบุรุษแห่งสันติภาพ

เป็นเรื่องยากลำบากแต่ก็จำเป็นยิ่งที่จะสร้างความคิดอันแท้จริงในเรื่องสันติภาพ เป็นเรื่อง
ยากที่ใครคนหนึ่งจะปิดตาให้แก่สันติภาพที่อยู่ภายในสัญชาตญาณของตน สัญชาตญาณได้กล่าว
แก่เขาว่าสันติภาพคือสิ่งหนึ่งของความเป็นมนุษย์ นี่เป็นหนทางที่ถูกต้องต่อการค้นพบสันติภาพ
อย่างแท้จริง หากเราค้นหามันจากแหล่งกำเนิดที่แท้จริง เราจะพบว่ามันฝังรากอยู่ในความรู้สึก
จริงใจที่มีให้แก่เพื่อนมนุษย์ สันติภาพที่มีใช้ผลผลิตจากความเคารพเพื่อนมนุษย์อย่างจริงใจ ย่อม
ไม่ใช่สันติภาพที่แท้จริง และเราเรียกความจริงใจต่อเพื่อนมนุษย์นี้ว่าอย่างไร? เราเรียกมันว่าความ
ยุติธรรม

แต่ความยุติธรรมก็เป็นดังรูปเคารพที่ไม่เคลื่อนไหวมิใช่หรือ? ใช่แล้ว มันมีนัยยะเช่นนั้นเมื่อ
ความยุติธรรมหมายถึงสิทธิและหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับอันฝ่าฝืนไม่ได้ เช่น กฎหมาย
หรือสนธิสัญญา ซึ่งก่อให้เกิดเสถียรภาพในความสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ
มันคือระเบียบปฏิบัติ และคือสันติภาพ แต่หากว่าจำเป็นต้องให้ความหมายที่ดียิ่งกว่าความยุติธรรมที่
เป็นอยู่และที่ควรจะเป็นแล้วไซ้ อะไรจะเกิดขึ้น?

ก่อนที่จะให้คำตอบ ขอให้เราตั้งคำถามว่าสมมุติฐานเรื่องการเติบโตของจิตสำนึกเกี่ยวกับความยุติธรรมนี้ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้หรือไม่ เป็นจริงหรือไม่ และเป็นที่ยังประสงค์หรือไม่?

ใช่แล้ว นี่คือข้อเท็จจริงอันเป็นคุณลักษณะที่แยกโลกสมัยใหม่ออกจากโลกในอดีต ในปัจจุบันจิตสำนึกเรื่องความยุติธรรมได้เพิ่มสูงขึ้น เราเชื่อว่าไม่มีใครปฏิเสธปรากฏการณ์นี้ เราจะไม่หยุดชั่วคราวเพื่อวิเคราะห์เรื่องนี้ในขณะนี้ แต่เราต่างรู้ดีว่า เนื่องจากวัฒนธรรมแผ่ขยายออกไป ทำให้มนุษย์ต่างก็มีสำนึกใหม่ๆ เกี่ยวกับตนเอง ปัจจุบันนี้มนุษย์รู้ว่าพวกเขามีสถานะเป็นบุคคล และรู้สึกได้ว่าตนนั้นเป็นบุคคลๆ หนึ่ง นั่นคือ สิ่งมีชีวิตที่ล่วงละเมิดมิได้ เทาเทียมกับคนอื่นๆ มีอิสระและรับผิดชอบ ให้เราใช้คำอธิบายความเป็นบุคคลนี้ว่า สิ่งมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อความเข้าใจอันแตกต่างและดียิ่งกว่าเช่นนี้เกิดขึ้นในจิตสำนึกของมนุษย์ กล่าวคือเป็นความเข้าใจที่สมบูรณ์กว่า และเรียกร้องมากกว่าในการปฏิบัติที่สอดคล้องกันของบุคลิกภาพทั้งภายในและภายนอก หรืออีกนัยหนึ่งคือ ศิลธรรมสองชั้นที่กำกับสิทธิและหน้าที่ และนี่คือความยุติธรรมที่เคลื่อนไหวได้อันเกิดจากจิตใจภายใน มิใช่ความยุติธรรมซึ่งไม่เคลื่อนไหว นี่ไม่ใช่ปรากฏการณ์ส่วนบุคคล หรือปรากฏการณ์ที่สงวนไว้สำหรับกลุ่มที่ได้รับคัดสรร แต่เป็นปรากฏการณ์ที่เป็นสากลและเพื่อส่วนรวม ประเทศกำลังพัฒนาตะโกนร้องในเรื่องนี้ และเสียงเหล่านั้นก็เป็นเสียงของประชาชน เป็นเสียงของมนุษยชาติ เสียงนี้เรียกร้องความหมายใหม่ของความยุติธรรม รากฐานใหม่ของสันติภาพ

เราเชื่อเพราะเราต่างก็ร้องถามด้วยความหนักแน่นว่า ทำไมเราจึงเสียเวลารวบรวมรากฐานของสันติภาพบนสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ความยุติธรรมเล่า?

เมื่อเร็วๆ นี้การประชุมซีโนตของบรรดาพระสังฆราชได้เน้นย้ำว่า ยังคงมีภาระหน้าที่ทั้งในชุมชนระดับประเทศและนานาชาติในการเสริมสร้างความยุติธรรมที่ยิ่งใหญ่กว่ามิใช่หรือ? มันยุติธรรมแล้วหรือ ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ประชากรทั้งมวลของประเทศไม่ได้รับเสรีภาพในการแสดงออกตามสิทธิที่ได้รับในการนับถือศาสนา? จะมีอำนาจหรือลัทธิใด ประวัติศาสตร์หรือเพื่อประโยชน์ของพลเมืองคนไหน ที่สามารถอ้างได้อย่างถูกต้องถึงสิทธิที่จะกดขี่หรือห้ามปรามความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับศาสนาซึ่งเป็นการแสดงออกที่ถูกต้องตามกฎหมาย? ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าถึงความเชื่อ ความคลั่งไคล้ที่ผิดๆ หรือการแสดงออกที่ผิดปกติ แล้วเราจะให้ชื่ออะไรแก่สันติภาพเช่นนี้ ที่อ้างสิทธิในการจัดการด้วยตนเอง โดยการย้ายไปบนความยุติธรรมขั้นพื้นฐาน?

เมื่อรูปแบบความยุติธรรมในชาติ สังคม วัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจได้รับความเสียหายและถูกบดขยี้ เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าสันติภาพซึ่งเป็นผลพวงของกระบวนการกดขี่จะเป็นสันติภาพ

อันแท้จริง? จะเป็นสันติภาพที่มีเสถียรภาพ? หรือแม้ว่ามันจะดูมีเสถียรภาพ แต่มันชอบธรรมและเป็นเสรีภาพของมนุษยชาติหรือไม่?

หรือว่าความยุติธรรมมิได้บูรณาการเข้าไปในบทบาทหน้าที่เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตนเองของทุกประเทศ ซึ่งเป็นการพัฒนาที่อยู่ในกรอบของความร่วมมือกัน ปลอดภัยจากความจงใจหรือเป้าหมายที่จะครอบงำ ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจหรือการเมืองก็ตาม

ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้เป็นปัญหาร้ายแรงและซับซ้อนมาก แต่เราไม่มีหน้าที่ทำให้ปัญหานี้เลวร้ายลง หรือแก้ปัญหานี้ในระดับปฏิบัติการ ในฐานะที่กล่าวกับท่านอยู่ในขณะนี้ ข้าพเจ้าไม่มีความสามารถเพียงพอ

แต่เป็นที่ชัดเจนว่า ณ ที่นี้ คำเชื่อเชิญของข้าพเจ้าเพื่อให้ท่านเฉลิมฉลองสันติภาพเป็นดังคำเชื่อเชิญให้ท่านปฏิบัติความยุติธรรม "ความยุติธรรมย่อมนำมาซึ่งสันติภาพ" (เทียบ *อิสยาห์ 32:17*) ในวันนี้ ข้าพเจ้าขอเชิญท่านอีกครั้งหนึ่งในรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นพลวัตมากขึ้นว่า "ถ้าท่านต้องการสันติภาพ จงทำงานเพื่อความยุติธรรม"

นี่เป็นการเชื่อเชิญที่มีได้ละเลยความยากลำบากในการปฏิบัติความยุติธรรม ประการแรกสุดคือความยากลำบากในการให้ความหมาย และต่อมาก็คือการเริ่มลงมือปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติความยุติธรรมเรียกร้องการเสียสละจากชื่อเสียงเกียรติยศและผลประโยชน์ส่วนตัว บางทีอาจจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่กว่าเพื่อเปิดทางให้แก่ความยุติธรรมและสันติภาพ ซึ่งไม่ได้มีเพียงแค่การต่อสู้หรือบังคับฝ่ายตรงข้ามเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิของตน ไม่ว่าจะสิทธินั้นจะเป็นจริงหรือกล่าวอ้างก็ตาม เราเชื่อมั่นในพลังซึ่งมีอยู่ในอุดมคติต่างๆ ของความยุติธรรมและสันติภาพว่า มันจะก่อให้เกิดพลังทางศีลธรรมแก่มนุษย์ในยุคปัจจุบันเพื่อเริ่มสร้างสันติภาพ เรามั่นใจในชัยชนะที่จะค่อยๆ ปรากฏขึ้น ที่จริงเรามีความมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า มนุษย์ในยุคใหม่มีความเข้าใจในแนวทางสันติภาพอย่างพอเพียงที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ส่งเสริมความยุติธรรม และความยุติธรรมนี้จะชี้นำแนวทางให้ผู้ที่เลือกเดินสามารถก้าวไปอย่างกล้าหาญและมีความหวัง

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงกล้าที่จะเชิญท่านให้เฉลิมฉลองวันสันติสากลในปี 1972 อีกครั้งหนึ่งด้วยเครื่องหมายแห่งความยุติธรรมที่สงบ สันติ และเรียบง่าย ด้วยไฟแห่งความปรารถนาดีที่ลุกโชติช่วง เพื่อที่จะมอบชีวิตแก่การปฏิบัติที่จะนำไปสู่ความปรารถนาอย่างจริงใจต่อความยุติธรรมและสันติภาพ

ถึงบรรดาพี่น้องและลูกชายหญิงของพระศาสนจักรคาทอลิก เราถือว่านี้คือคำเชื่อเชิญของพวกเรา นับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำสารแห่งความหวังมายังมนุษยย์ทุกวันนี้ โดยผ่านทาง

ความเป็นพี่น้องซึ่งดำรงอยู่จริง อาศัยความซื่อสัตย์ และความพยายามที่ดำรงรักษาไว้เพื่อความยุติธรรมอันยิ่งใหญ่แท้จริง คำเชิญของเราที่เชื่อมโยงอย่างมีตรรกะกับสารจากการประชุมซีโนตของบรรดาพระสังฆราชเมื่อเร็วๆ นี้เรื่อง “ความยุติธรรมในโลก” และคำเชิญนี้ยังได้รับการตอกย้ำจากความจริงแท้ที่ว่า เป็นพระองค์เอง พระเยซูคริสตเจ้า “พระองค์คือสันติของเรา” (เทียบ ฮฟ 2:14)

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 1971

พระสันตะปาปาปอล ที่ 6

